

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **H. M.**

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego
w Szczecinie

z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKo 178/22,
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 marca 2023 r.

z urzędu kwestii właściwości sądu w postępowaniu
w przedmiocie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o
wznowienie postępowania
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

postanowił:

**stwierdzić swoją niewłaściwość i przekazać sprawę do
rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 listopada 2019 r. H. M. złożyła w Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w Warszawie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa podczas realizacji VI etapu budowy obwodnicy [...]. Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, prokurator Prokuratury Okręgowej w Szczecinie, postanowieniem z dnia 30 czerwca 2021 r., sygn. akt PO II Ds. [...], umorzył śledztwo w tej sprawie. Sąd Okręgowy w Szczecinie po rozpoznaniu zażalenia złożonego przez H. M., postanowieniem z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III Kp 2158/21, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W dniu 19 sierpnia 2022 r. do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie wpłynął osobiście sporządzony przez H. M. wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego tym postanowieniem.

Upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, zarządzeniem z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKo 178/22, na podstawie art. 429 § 1 w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku H. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III Kp 2158/21, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie H. M. wniosła zażalenie, domagając się jego uchylenia i wyznaczenia jej pełnomocnika z urzędu celem złożenia wniosku o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Zażalenie to wraz z aktami sprawy zostało w dniu 8 lutego 2023 r. przekazane Sądowi Najwyższemu jako właściwemu do jego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k., sąd bada z urzędu swoją właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Z kolei art. 27 k.p.k. stanowi, że Sąd Najwyższy rozpoznaje kasacje oraz środki odwoławcze i inne sprawy w wypadkach wskazanych w ustawie.

Wobec tego w pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć, czy w przedmiotowej sprawie Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania zażalenia H.M. na odmowę przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie.

Do tej pory kwestia właściwości sądu w postępowaniu w przedmiocie zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie była jednolicie rozstrzygana w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Przeważał pogląd, że na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, niezależnie od tego, czy zostało ono wydane w sądzie apelacyjnym, czy też w Sądzie Najwyższym, zażalenie rozpoznaje na posiedzeniu Sąd Najwyższy, co do zasady, w składzie jednego sędziego. Jedynie w wypadku, gdy tego rodzaju zarządzenie zostało wydane w sądzie okręgowym, właściwym do rozpoznania wniesionego zażalenia jest sąd apelacyjny. Wyrażano jednak również

odmienne zapatrywanie. Mianowicie, Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt III KZ 46/21, stwierdził, że właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie prezesa/upoważnionego sędziego sądu apelacyjnego, odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, jest sąd apelacyjny a nie Sąd Najwyższy. Zażalenie na takie zarządzenie rozpoznaje sąd apelacyjny według ogólnych zasad - czyli z reguły – w składzie jednego sędziego (art. 30 k.p.k.). Podobnie tę kwestię rozstrzygnięto m.in. w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2021 r., V KZ 51/21 oraz z dnia 17 kwietnia 2022 r., II KZ 15/22. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę to stanowisko podziela, tym bardziej, że znajduje ono potwierdzenie w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2022 r., I KZP 8/22.

W świetle powyższego uznać należało, że sądem właściwym do rozpoznania zażalenia H. M. na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, odmawiające przyjęcia sporządzonego przez nią wniosku o wznowienie postępowania, będzie Sąd Apelacyjny w Szczecinie w składzie jednego sędziego (art. 30 k.p.k.). Dlatego też temu Sądowi należało przekazać sprawę z zażalenia wnioskodawczyni według właściwości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

ał